

ת"פ 4001/05 - מדינת ישראל נגד שלמה רחמים טויטו, נחמן טויטו

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 15-4001 מדינת ישראל נ' טויטו (עוצר) וachs'
בפני כבוד השופט הבכיר, צבי סגל
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר עראה
מפרקליות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

-ג ד-

- הנאשמים
1. שלמה רחמים טויטו (עוצר)
ע"י ב"כ עוזר עראה אשכנזי
 2. נחמן טויטו (עוצר)
ע"י ב"כ עוזר חגי ריזמן

זר-דין

1. הנאים הורשו, על יסוד הודאתם בעבודות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבורות של **הצתה** לפי סעיף 448 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") בצויף סעיף 29 לחוק, וה**שחתת פni מקרקעין** לפי סעיף 196 בצויף סעיף 29 לחוק. הנאשם 2 הורשע בנוסף בשתי עבירות של **סתמה לאלימות** לפי סעיף 144 זד 2 לחוק.

2. על פי עבודות כתוב האישום המתוקן, ביום 14.11.28, קשו הנאים ביחד עם אדם שלישי (להלן: "האחר") קשר להצתת ולרסס כתובות בבית הספר הדו-לשוני, הממוקם ברחוב אריה בעם 7 בירושלים (להלן: "ቤt הספר"). זאת, לאחר שלומדים בבית הספר יהודים וערבים בצוותא, וכחלק מפעולותם של הנאים והאחר כנגד התבוללות ודוחיון בין יהודים לערבים, וכן לאחר שסבירו כי התקיים בבית הספר טקס לזכרו של יאסר ערافت מספר שבועות קודם לכך. מעשייהם של הנאים והאחר נעשו על רקע הפיגועים שאירעו בעיר ירושלים עבור להגשת כתוב האישום, ומטרת מטרת לבצע מעשה שיצור הד תקשורתית.

לפייך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, באותו הערב, ביצעו הנאים והאחר "סיוור מקדים" בבית הספר. לאחר מכן, ביום 14.11.29, בסמוך לשעה 18:00, הלכו הנאים והאחר לתחנת הדלק הממוקמת בצומת פט בירושלים ומילאו בנזין בשני בקבוקים ריקים בנפח של ליטר וחצי. בהמשך לכך, עטו הנאים והאחר כסויים על פניהם; הצדידו במצב, מיכל תרסיס בצבע שחור, וכן בשקיות ניילון כדי לעטוף את נעליהם כשיגיעו לבית הספר, על מנת להימנע מההשאיר טביעות נעליהם במקום, ויצאו ברכבת לכיוון בית הספר.

הנאימים והאחר החנו את הרכב ברחוב סמוך לבית הספר, ומשם הלכו אליו רגלית. בהגיעם למקום, התפרצו לבית

הספר דרך החלון. נאשם 1 (להלן: "שלמה") והאחר פנו כל אחד לכיתה אחרת, ושפכו בנזין ברחבי הклассה מטוך הבקבוקים שהצטידו בהם מראש. בד בבד, ריסס נאשם 2 (להלן: "נחמן") כתובות על הקיר אשר נמצא מול הכתובת, שלשונו: "מוות לערבים", "כהנא צדק", "אין זו קיום עם סרטן" ו-"די להתבולות". לאחר שלמה סיים לשופר בנזין ברחבי הклассה ויצא מחלוןנה, הדליק האחר אש בכיתות באמצעות המצט בה הצטיד מראש, והנאשמים והאחר נמלטו מהמקום בריצה, נכנסו לרכב ונסעו משם, כאשר האחר נהג ברכב.

כתוואה מעשייהם של הנאשמים והאחר, פרצה אש שגרמה נזק כבד לבית הספר, בין השאר לשתי כיתות, לציוו שבתוכן, לחלונות ולמערכות האזעקה וכיבוי האש בכל שטח בית הספר.

כמו כן, במהלך התקופה המתווארת לעיל, החזיק נחמן עמוד בשם: "נחמן טוויטו (עוד כהנא חי)", ברשות החברתיות "פייסבוק" (להלן: "פייסבוק"). נחמן, כמנהל ויוצר העמוד, שלט בתכנים שפורסמו בחשבון ובתגובהם לפרסומים, והוא לו במהלך התקופה הרלוונטיות 321 חברים. במספר הזדמנויות פרסם נחמן בעמוד סמליים של ארגון טרור ותכנים המסייעים לאלימות וגזענות.

הריאות לעונש

3. במסגרת הריאות לעונש העיד מטעם המאשימה מר אריק ספורטה אחד מנהלי בית הספר. בעדותו סקר מר ספורטה את התמודדות תלמידי, הורי ומורי בית הספר עם אירוע ההצתה, וכן את הנזקים הרבים שנגרמו בבית הספר.

המאשימה הגישה הצהרת נגיעה עבירה לפי סעיף 18 לחוק זכויות נגעי עבירה, התשס"א - 2001, שנערכה על ידי הגב' רונית רוזנטל, ישבת ראש ועד ההורם של בית הספר. במסגרת ההצהרה, תיארה אף הגברת רוזנטל את התוצאות עם התמודדו תלמידי, הורי ומורי בית הספר בעקבות אירוע ההצתה, לצד הנזקים שנגרמו.

עוד הוגש רישום הפלילי של שני הנאשמים וכן כתוב אישום מתוקן, גזר דין והתcheinות בטיק קודם בעניינו של שלמה.

4. מטעם ההגנה העידה הגב' שרה, אחותם של הנאשמים. במסגרת עדותה תיארה הגב' שרה, בכאב אוטנטי גדול וכן, את מציאות החיים בה גדלו הנאשמים, וכן את התמודדותה של המשפחה עם קבלת הבשורה כי הנאשמים מעורבים בפלילים.

5. כן הוגש תסקרי שירות מבחן בעניינם של הנאשמים, בהתאם להוראות סעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין, אשר תוכנן יפורט להלן.

6. מפתת פרטיותם של הנאים ובני משפחתם, יתוארו להלן אך עיקרי הדברים שיפורטו בתסקרי שירות המבחן. אציין, כי נוכח העובדה הנאים אחיהם, בנים לאוורה משפחה, קיים דמיון רב בין שני התסקרים.

פסקיר נאשם 1- שלמה

7. שלמה, כבן 21, רווק, ולו 12 אחים, גדל בבית חרדי והתהנך במסגרת לימוד מתאימות. בהיותו כבן 15.5 נשר מהישיבה בה למד, נוכח קשייו להתמודד עם ניהול אורח חיים חרדי. בשלב מסוים, ניהל את חייו כאדם חילוני, וכיוון שב לניהל אורח חיים דתי. שלמה נבד בין מסגרות שונות ולא גויס לצה"ל או לשירות לאומי. הוא הצטרף לארגון "להב"ה" (ראשי תיבות של "למנוע התבוללות בארץ הקודש") משום שראה בפועלו חשיבות רבה למען עתידה של מדינת ישראל, כך לדבריו.

משפחה של שלמה מוכרת לשכת הרווחה ונמצאת בטיפולו החל משנת 1996, על רקע קשיים סוציא-כלכליים, קשיים בתפקיד ההורי וקשיים בתפקיד הילדים. שלמה תיאר מערכת יחסים קשה ומורכבת עם הוריו, המאפיינת בעליות ומורדות, היעדר תמיכה רגשית וכלכלי, דחיה ונידוי, והתנגדות מצד הוריו לאורח החיים החילוני אותו קיים. בעקבות ביצוע עבירות אiomים והזק לרכוש בהיותו נער, הופנה שלמה לשירות המבחן לנוער. נוכח מעבריו הרבים וחוסר היציבות בחיו, שירות המבחן לנוער התקשה לבנות עמו תכנית טיפול לאורך זמן. בהתיחסותו לעבירה הנוכחית, הביע צער וחרטה ומסר כי באותה תקופה התמודד עם התקפי חרדה וטרואה שחוווה בשל הפגיעה שאירעו.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר בבחור צעיר בעל יכולות וורבליות וקוגניטיביות תקין, אשר לאחר השנים התקשה לגייס כוחות לתפקיד יציב במישור התעסוקתי; בעל מאפייני אישיות ילדותיים ובלתי בשלים; בעל דימוי עצמי נמוך, מבולבל ועדין מצוי בשלבי גיבוש זהותו האישית. שירות המבחן הוסיף, כי להערכתו בסיטואציות חברתיות עשוי שלמה להגמיש את גבולותיו ולנהוג באופן תוקפני ואלים, מוביל לחשוב על השלכות מעשי או המחרירים אותם יאלץ לשלם בגין התנהלותו. שירות המבחן התרשם, כי על אף הצהרותיו של שלמה, לפיהן הוא מעוניין להשתלב בטיפול, טרם נערכה עמו בדיקה פנימית משמעותית ומעמיקה באשר לחלקיו אישיותו המכשילים.

בסיכום דבריו, ציין שירות המבחן כי להערכתו עונש מוחשי לצד הטלתASA מותנה ארוך ומשמעותי יהווה גורם חיוני מרთיע עבור שלמה. בנוסף לכך, המליץ שירות המבחן כי יותר לשלים להשתלב בטיפול בכלל על אף היותו מוגדר כ"עציר ביטחוני".

פסקoir נחמן 2 - נחמן

8. נחמן בן 19, רוק, אף לו 12 אחים. נחמן התקשה להתמודד עם אורת החימם החרדי, נשר מלימודיו בגין 15.5 ועבר בין מסגרות לימודיות רבות. נחמן הצטרף גם הוא לארגון "להב"ה" מניעים אידיאולוגיים.

משמעותו, כאמור, מוכרת לשירות הרוחה. נחמן ציין, כי בילדותו התגלוו ויכוחים ביניהם לבין הוריו, על רקע קשיים לקבל את אורת החימם החרדי. כמו כן, דיווח על קשר רועוע עם הוריו, המלווה בעליות ומורדות וככל ביטוי אלימות בעבר מצדיו כלפי הוריו.

נחמן הואשם בעבר בביצוע עבירה של החזקת אגרוף או סכין למטרה לא כשרה והופנה לשירות המבחן לנוער. שירות המבחן לנוער התרשם מנער דל, חסר עוגן בחיו, נעדר דמות משמעותית קרוביה ומיטיביה שביכולתה להובילו ולקדםו. נוכח הניסיונות הקושלים, החוזרים ונשנים, לגיסו לשיתוף פעולה עםם, חוסר הענות מתמשך מצדיו, התchmodקיותו והצהרותו באשר לאי כוונתו לשיתוף פעולה, המליך שירות המבחן לנוער לסיים את ההליך הפלילי הקיים ללא המלצה טיפולית.

בהתיחסו לעבירה הנוכחיית, התקשה נחמן לחת אתגריות מלאה, על אף שביטה צער וחרטה. לדברי נחמן, הוא "נגרר" אחרי שלמה והאחר ותפקידו התחמזה אך ורק ברישום הכתובות על הקיר.

להתרשות שירות המבחן, מדובר בבחור צעיר בעל יכולות וורබליות וקוגניטיביות תקין, המתקשה בתפקוד והסתגלות תקנים במישורי חייו השונים; בעל מאפייני אישיות ילדותיים ובלתי בשלים, ועודין מצוי בשלבי גיבוש זהותו האישית. שירות המבחן הוסיף כי, במצבים שונים נחמן עשוי להגשים את גבולותיו ולנהוג באופן אימפליסיבי, תוקפני ושולי מבלי לחשב על השלכות מעשי או המחרים אותם "אלץ" לשלם בגין התנהלותו; נחמן מתקשה לקבל סמכות ומרות ומתקשה להציב גבול פנימי להתנהגותו. שירות המבחן התרשם כי, על אף הצהרותו של נחמן, לפיהן מעוניין לעורק שינוי בחיו, טרם נערכה בדיקה פנימית ממשמעותית ומעמיקה באשר לחלקי אישיותו המכשילים.

בהתחשב בגילו הצעיר, מאפייני אישיותו, כפי שיפורטו לעיל, ונסיבות חייו, סבור שירות המבחן כי עונש מוחשי לצד הטלת מאסר מותנה ארוך ומשמעותי יהו עבור נחמן גורם חיוני מרתייע ומשמעותי. בנוסף לכך, המליך שירות המבחן כי יותר לנחמן להשתלב בטיפול בין כותלי הכלא, על אף היותו מוגדר כ"עוצר ביטחוני".

תמיצית סיכון הצדדים לעונש

9. בפתח סיכון, התייחסה ב"כ המשימה,עו"ד הגב' עזרא, לנסיבות ביצוע העבירה, וטענה כי עובדות כתוב האישום מתארות מעשה מתוכנן ומחושב הנובע מאיידיאולוגיה ותפיסה עולם קיזונית. המעשים בוצעו על רקע

תקופה בה הארץ בוערת- לאחר חטיפתם ורציחתם של שלושה נערים יהודים - נפתלי פרנקל, גיל-עד שער ואייל יפרח ז"ל; לאחר חטיפתו ורציחתו של הנער הערבי - מוחמד ابو ח'דר; לאחר מבצע "צוק איתן". ב"כ המשאימה הוסיפה, כי מדובר במקרה ייחודי שאין דומה לו מבחינת הפסיכה הקיימת, שכן במקרה דנא מתרמת העיקריות של הנואשים היהתה להציג את בית הספר באשר מהו הוא סמל, ולהעביר מסר בתפוצה רחבה לפיו, "כך יעשה למי שלומד ביחיד", "כך יעשה למי ששואף לדו קיים". לשיטת המשאימה, השילוב שנוצר בין ההציגה כתובות הנאה, המנייע האידיאולוגי המובהק, התכוון המקדים, והאפקט האלים והפומבי, מחייב קביעה דרגת עונישה חמורה יותר ביחס לעונישה הקיימת. ב"כ המשאימה הגישה פסיקה בתימוכין לטענותיה.

ביחס לחלקם של כל אחד מהנאשמים ביצוע העבירות, צינה ב"כ המשאימה, כי שני הנואשים פעלו בצוותא עם אחר. השלושה תכננו ייחדי, ביצעו את הסIOR המקדים ייחדי וחילקו את התפקידים מראש. לשיטת המשאימה, לא ניתן להצביע על שני מהותי בחלוקת התפקידים. תוכנן המסיטה של הכתובות נקבע לבסוף על ידי נחמן, ולכן ייחסה לו עבירה נוספת של הסטה לאלימות, אולם לשני הנואשים היהתה כוונה להשחת וליצור אלמנט פומבי.

בהתיחסה לנזק שנגרם מביצוע העבירות, צינה ב"כ המשאימה, כי נגרם לבית הספר נזק כבד שהצריך עלויות כספיות משמעותיות, הן מצד משרד החינוך והן מצד העמותה הפרטית התומכת בבית הספר. כן צינה, כי נוכח העובדה שהכיתות שהוצטו herein כיתות א', חלק מהרכוש שהוצאה היה רכושם האישי של התלמידים הצעירים. ב"כ המשאימה הוסיפה, כי תחושת הביטחון של תלמידי, הורי ומורי בית הספר נפגעה, יחד עם תחושת הביטחון של כלל הציבור.

באשר לערכיהם המוגנים, צינה ב"כ המשאימה את החומרה המיוחדת בעבירות הוצאה נכס המשמש את הציבור, וכי הערכיהם המוגנים הם רבים וביניהם: שלמות הגוף, חי אדם, זכות הקניין, שמירה על הסדר הציבורי ותחושת הביטחון של הפרט).

לאור כל אלו, ביקשה ב"כ המשאימה לקבוע כי מתחם העונישה הראויב בגין אי-ירוע ההוצאה בעניינו של שלמה, נع בין 4- 7 שנות מאסר בפועל, ובעניינו של נחמן בין 4.5- 7.5 שנות מאסר בפועל. נוסף על כך, ביקשה המשאימה, כי יוטל על הנואשים פיצוי וקנס משמעותי, שייגזרו מהנזק שתואר לעיל.

ב"כ המשאימה התיחסה בקצרה גם לעבירות ההסתה לאלימות המיוחסת לנחמן על דרך של פרסום תוכנים מסתיים בפייסבוק, בציינה, כי מדובר בתמונות המדוברות بعد זמן, זאת במיוחד לאור העיתוי בו הן פורסמו. ב"כ המשאימה ביקשה לקבוע כי מדובר בשני אירועים נפרדים (אי-ירוע ההוצאה ואי-ירוע ההסתה), ועל כן עטרה להשתת שנוי עונשים נפרדים במסגרת מתחמי עונישה נפרדים. לשיטתה, מתחם העונש הראויב בגין עבירת ההסתה לאלימות נع בין עונש

שירותה על דרך של עבודות שירות לבין שנת מאסר אחת.

בהתחשב בಗיל הצעיר של הנאים, בעובדה כי הודו וחסכו זמן שיפוטי, ברישום הפלילי, ובתקיריו שירות המבחן, עטרה ב"כ המאשימה לגזר את עונשם בשליש התחתון של המתחם אותו הצעה. לבסוף, ביקשה ב"כ המאשימה כי תופעל התחייבות עליה חתום שלמה, במסגרת תיק קודם.

10. ב"כ נאשם 1, עו"ד אשכנזי, התנגד למתחם אותו הצעה ב"כ המאשימה וטען כי הוא מופרך וחורג באופן ניכר ממדייניות הענישה הנהוגה. לשיטתו, בסופו של יום מדובר בעבירה שפגעה ברכוש בלבד ושנעשתה במועד ובשעה בה היה ברור לכולי עולם כי אין כל כוונה לגרום לפגיעות בגוף.

ב"כ נאשם 1 ציין, כי מדובר בנאשם שהודה מיד עם תחילת משפטו וחסך זמן שיפוטי רב. עוד ציין, כי שלמה הביע צער וחרטה על המקרה.

ב"כ נאשם 1 ביקש להתחשב בעובדה שלמה מצוי במעצר, לראשונה בחיו, מזה חצי שנה, וצין כי בהיותו מוגדר עציר ביטחוני, יש לך השלכות על תנאי מעצרו.

בהתיחסו לתקיר שירות המבחן, ביקש ב"כ נאשם 1 להציג כי שלמה גדל ללא דמיות הוריות סמכותיות ולא יד מכוננת, משך מצא לעצמו חממה במסגרת ארגון להב"ה. ב"כ נאשם 1 הוסיף וטען, כי אין להתייחס אל הנאשם כ"אידיאולוג גדול", וכי מעשי נעשה כדי לצבור לעצמו הערכה בתוך קבוצת ההתייחסות אליה הוא משתיר.

ב"כ נאשם 1 ציין, כי שלמה נמנה עם קבוצת "הברירים הצעירים", אשר יש לקבוע עבור פרטיה ענישה שונה ומוקלה בשל סיבות קוגניטיביות ומנטליות הקשורות למידת ההתבגרות ושיקול הדעת של בני אותה קבוצה.

באשר לנسبות העבירה עצמה, ציין ב"כ נאשם 1 כי שלמה לא הצית את האש אלא רק שפר את הדלק, זאת למרות שהוא שותף מלא לעבירות הרצתה מן ההייבט המשפטי. עוד הוסיף כי, בסופו של יום, נזקי בית הספר תוקנו כמעט כליל, וכי מבונים מסוימים בית הספר אף התחזק לאחר שקיבל חיבור חם אוהב מגורמים שונים, והריעון שהוא מיציג קיבל הד תקשורת שואלי לא היה מקבל בנסיבות אחרות. ציין, כי ב"כ נאשם 1 הבahir בדבריו האחרונים נאמרים אך בראייה שבדיudit, וכי אין כוונה חילילה לברך על ביצוע העבירה.

בנסיבות המתוירות לעיל, ביקש ב"כ נאשם 1 לקבוע כי מתחם הענישה הראי נע בין מספר חודשי מאסר ל-30 חודשים מאסר, וכי יגזר על שלמה עונש מתון בתוך המתחם שהוצע.

11. ב"כ נאשם 2, עו"ד ריזמן, ביקשה להצטרף לטיעון המקיף והממצא של חברה, ב"כ נאשם 1, בציינה כי לאור

העובדת שהנאים הינם אחיהם הקרובים זה לזה בגilm, טיעוני ב"כ נאשם 1 נוגעים אף לנאשם 2.

ב"כ נאשם 2 התנגדה אף היא למתחם הענישה אותו הציגה ב"כ המאשימה, בהפנותה לפסיקה הקיימת, וביקשה לקבוע מתחם ענישה הולם לאיורע הוצאה, בטוויח שבין עונש שירוצה על דרך של עבודות שירות לבן עונש של 30 חודשים מאסר בפועל. באשר לעבירות ההסתה לאלימות בגין הפרטום בפייסבוק, ביקשה לקבוע את המתחם בטוויח שבין מאסר מותנה לבן מספר חודשים מאסר בפועל.

ב"כ נאשם 2 ציינה אף היא את המגבלה בהיות נחמן מוגדר כעוצר ביטחוני והוסיפה, כי תנאי המעצר קשים במיוחד עבור הנאים, משומם שהם אינם זוכים לתמיכה משפחית ולביקורים, בין היתר, מפאת עלותן הכלכלית של הנסיעות לכלא (ראו: עדות האחות שרה).

ב"כ נאשם 2 סקרה את נסיבות חייו של נחמן כפי העולה מהתסaurus שירות המבחן.

בהתייחסה לנסיבות העבירה עצמה, ציינה ב"כ נאשם 2 כי הנאים לא העלו על דעתם שהמעשה יגרום או יסקן את חייו של מאן דהו, שכן היום והשעה לביצוע העבירה נבחרו כך שלא יהיה איש במקום. עוד ציינה, כי חלקו של נחמן בביצוע העבירות היה בריסוס הכתובות ולא בהוצאה בפועל, זאת למרות שנכלל במוגל הפנימי של המבצעים בצוותא.

לטענתה, יש ליתן משקל נכבד להודאותו של נחמן, ללקיחת האחריות על המעשים מצדוי, להפנמה ולהרטה שמייען, וביקשה כי ייגזר עליו עונש מאסר קצר.

ב"כ נאשם 2 התייחסה גם לעבירות ההסתה לאלימות על דרך של פרסום תכנים מסתומים בפייסבוק, וטענה כי מדובר בפרסומים שאינם משמעותיים בדף פייסבוק קיינוי. לפיכך, לשיטתה עבירה זו כלל אינה מצדיקה הטלת מאסר בפועל וניתן להסתפק בגזרת מאסר מרתיע.

לבסוף ציינה, כי אין לנאים יכולת כלכלית לשלם פיצוי או קנס, וככל שאלה יוטלו עליהם תהיה ממשמעותם רצוי תקופת מאסר נוספת.

דברים האחרונים של הנאים

12. שלמה בחר, בשל קשיי המועד, להחריש.

נחמן, לעומתו, ציין כי הוא מבקש לשיקם את חייו, וביקש כי תינתן לו הזדמנויות לעשות כן. לדבריו, בתקופה בה ביצע את העבירות הוא נגרר אחרי דעתות קיצונית והשפעות שליליות של הסביבה מובילו להיות עיר למשמעות הנובעת

מכך, והוסיף כי ביקש להשתלב בטיפול כבר בין כותלי הכלא, אך הבין כי כרגע אין כל אפשרות כזו. בסיכום דבריו ציין, כי הוא מעוניין להגיע לבית הספר ולבקש את סlichtת המורים, ההורם והתלמידים (עמ' 82-83 לפרטוקול הדיוון).

דין והכרעה

13. מלצת גזירת הדין תיעשה, מطبع הדברים, בהתאם לעיקרונות המנחה בענישה, היינו: קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב' לחוק העונשין); ועל פי המנגנון התלת-שלבי לגזירת הדין, כפי שהתווסף המחוקק בתיקון מס' 113 לחוק העונשין:

"בשלב הראשון - המוקדמי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות איירוע אחד או כמה איירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'רכgil', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאיירוע אחד, כולל ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לואותו איירוע (סעיף 40ג'(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבahn הורשע הנאשם מדובר באירועים, יקבע עונש הולם לכל איירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל איירוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאיירועים כולם (סעיף 40ג'(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות ביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן הקשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצו' מתחם הענישה שנקבע בשלב השני...".

(ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, סעיף 22 (05.08.2013))

14. באשר לחלק הראשון והמקדמי, הוא שאלת "ריבוי העבירות" על פי סעיף 40ג' לחוק העונשין, עיון בעבודות כתוב האישום בו הודה הנאשם ובפסקיקה הרלוונטיות בכךון מלמד, כי עסוקין בשני איירועים שונים (באשר למונח "איירוע", ראו פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.14)). איירוע אחד - הצתת בית הספר הדו-לשוני ורישוס הכתובות בו (להלן: "**איירוע ההצתה**"); איירוע שני בו הורשע נחמן בלבד - ההסתה דרך הפייסוק (להלן: "**איירוע ההסתה**"). אדון להלן בכל אחד מהאירועים. עם זאת, אבהיר כבר עתה כי בסופו של דבר אქבע עונש אחד לשני האירועים גם יחד, כפי שינומך בהמשך.

15. עבור עתה לבחינת מתחמי העונש ההולמים למשעי העבירה שביצעו הנאשם, ולשם כך אתחשב בערך

החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כנדרש על פי האמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

AIRU HACHTAH - MATHAM HAUNASH HAHOLM

הערך החברתי המוגן ומידת הפגיעה בו

16. רבות נאמר ונכתב על חומרתה של עבירות הוצאה. לא בכדי העונש המירבי בצדיה, בנסיבות המקרה דנא בהן הוצאה נכס המשמש את הציבור, עומד על 20 שנות מאסר. חומרתה של העבירה נגזרת, בין השאר, מהעובדה כי היא טומנת בחובה סיכונים רבים לגוף ולרכוש, שכן המצית יודע את תחילתה של הוצאה אף אין הוא יכול לדעת את סופה (ע"פ 06/2022 פיראס ג'ורן נ' מדינת ישראל, סעיף 28 (17.1.08)).

17. לחומרה ה"רגילה" של עבירות הוצאה נוספת בענייננו חומרה יתרה נוכח המוטיב האידיאולוגי שהניע את הנאים, שכן כולה במפורש מכתב האישום, ועל אף ניסיונם של ב"כ הנאים לפרק את האמור בו, החלטתם של הנאים להציג את בית הספר נבעה מהעובדה שלומדים בו יהודים וערבים בצוותא, וכחלק מפעילותם של הנאים נגד זו קיים בין ערבים ליהודים. כמו כן, מעשיהם נעשו על רקע פיגועים שאירעו בעיר ירושלים עבור להגשת כתוב האישום, עת הקראקע בוערת - תרתי משמע, ומתוך מטרה לבצע מעשה שייצור הד תקשורת.

מר ספורטה, מנהל בית הספר, היטיב לתאר בעדותו את הפגיעה הקשה בתחוות הביטחון של תלמידי בית הספר, ההורים וצוות המורים:

"אבל עד אותו רגע זה היה מקום מאד מוגן. ופתאום לבוא בבת אחת ביום שבת, מוצאי שבת ולקבל את זה בתוך בית ספר אז כל תחוות המוגנות גם שלנו וגם של הילדים בעצם נהרסה באותו הרגע."

(עמ' 26 לפרוטוקול הדיון, ש' 11-13; וכן ש' 22 ואילך; עמ' 23, ש' 20-22).

הוצאה והשחתת פנוי בית הספר על רקע האמור לעיל משקפת, בנוסף לפגיעה בערכים של שמירה על שלום וביטחון הציבור, קניינו הפרטני והציבורי, גם פגעה בערכי כבוד האדם, השוויון והסובלנות.

18. בנסיבות העניין, בהן הנאים הציתו והשחיתו את בית הספר הדו-לשוני, באשר מהו הוא סמל לחיים משותפים ודו קיום, מידת הפגיעה בערכים המוגנים חמורה ומשמעותית.

19. בטרם אפנה לבחון את מדיניות הענישה כפי שהוא מפסיקת בתי המשפט, אציג תחילת את העונשים המרביים אותם קבע החוק לערבות בהן הורשעו הנאים באירוע הוצאה, שכן יש בכך כדי ללמד על חומרתן: העונש המרבי הקבוע בצד עבירות הוצאה על פי סעיף 448 סיפא לחוק העונשין הינו 20 שנות מאסר; העונש המרבי בצד עבירות הסטה לאלימות על פי סעיף 144 לחוק הינו 5 שנות מאסר; והעונש המרבי בצד עבירת השחתת פני מקרקעין על פי סעיף 196 לחוק הינו שנת מאסר אחת.

20. הצדדים הגיעו לעינוי, מזה ומזה, שורה ארוכה של פסיקה התומכת במתחם אותו הציע כל צד. דבר זה, ככלעצמו, מעיד על כך שرف הענישה בעבירות האמורות הינו מגוון ואיננו אחד. ב"כ המשימה טעונה בסיכוןיה, כי מדובר במקרה שאין שני לו מבחינת הפסיקה הקיימת. נוכנים הדברים, כי אין במקרה מקרה נוסף בו הוצאה בית ספר דו-לשוני או דומה לו, ואולם קיימים בפסקה מקרים של הוצאה על רקע אידיאולוגי או גזעני. משכך, אסקור להלן, בתמצית, מספר פסקי דין שענינים דומים, מהם ננסה ללמידה על מדיניות הענישה הנוגעת.

21. בע"פ 7171/13 **לוגסי נ' מדינת ישראל** (3.2.15), אישר בית המשפט העליון את עונש המאסר שנגזר על המערער בבית המשפט המחויז בחיפה. המערער הורשע, על בסיס הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של איומים ובשתי עבירות של הוצאה. המערער הניח כיסאות, שולחן וكرשים בכנסה לבניין בו מתגוררים אימו ודיריהם נוספים בני העדגה האתנופית, והציג אותם. המערער אף ניסה למנוע מהדירים לכבות את השרפפה, ואיים עליהם באומרו: "אני אביא סכין ואני אגמר אתכם" וכן: "יא סודנים, אני אשרוג אתכם, אני אראה לכם מה זה". בפעם אחרת, המערער הגיע לבניין והציג את אחד מגלאיו של הרכב אשר חנה בחניית הבניין, וכן פח זבל השיר לעיריית חיפה ומשמש את ד"ר הבניין. המערער נמלט מהמקום תוך שאים על הדירים באומרו: "אני אשרוג את כל האתנופים בבניין".

בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מן האירועים, הינו שנתיים עד 4 שנות מאסר בפועל. בהתחשב בהודיותו של הנאשם וב עברו הפלילי של המערער, נגזר עליו עונש של 48 חודשים מאסר בפועל, בתוסף למאסר על תנאי ופיקוח למתלוון.

22. בע"פ 334/14 **אריה האס נ' מדינת ישראל** (31.3.15), נדחה ערעורו של המערער על חומרת העונש שהוטל עליו בבית המשפט המחויז בחיפה. המערער הודה, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירת הוצאה, סיוע להוצאה והתרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, בנסיבות חמירות. המערער קיבל מאת פקח עיריית חדרה דו"ח חניה בסך 250 ₪. בעקבות זאת של המערער על הדו"ח, החליטו המערער וגיסו, דורון, להציג

מחסן בו אוחסנו מיצגים לתהلوcht העד-לא-ידע בחדרה ואת רכבו של ראש עיריית חדרה. לשם כך נפגשו השניים בשעות הערב באזור התעשייה בחדרה, פרצו אל המחסן, ריכזו את המיצגים שהיו פוזרים בו, שפכו עליהם חומר דליק, בו הוציאו מראש, והציתו את המחסן ותוכלותו. למחסן נגרמו נזקים קשים והמיצגים נשרפו כמעט לגמרי. לאחר מכן נסעו השניים אל עבר ביתו של ראש העירייה. עם הגיעם למקום, הצית דורון את רכבו של ראש העירייה.

בבית המשפט המחויזי קבע כי, מדובר בשלוש עבירות המהוות אי-ירוע מתמשך אחד, וקבע כי מתחם העונש ההולם הינו 3- 6 שנות מאסר בפועל. עונשו של המערער נגזר ל-42 חודשים מאסר בפועל. יצוין, כי בית המשפט המחויזי גזר על דורון עונש של 46 חודשים מאסר בפועל, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ובית המשפט העליון גזר על דורון 56 חודשים מאסר בפועל (ע"פ 2529 מדינת ישראל נ' דורון רад טאלב (31.3.15)).

אמנם, בעניינים של האס וטאלב אין המדבר בהצתה מניע אידיאולוגי או געuni, אך סבורני כי ניתן למצוא מעט דמיון לענייננו בנסיבות הבאות: הפגיעה הייתה מתוכנת, בכונה לפגוע ברכוש ציבורי וברכוש של איש ציבור; המיצגים אשר הוצתו היו מטרות סמליות, בעלות ערך לב-כלכלי ולא ניתן היה להסביר את הפגיעה בהן לקדמותה; בראש העירייה, אשר רכבו הוצאה, כלל לא היה קשר ישיר לחילופי הדברים שהתגלו בין המערער לפפקח העירייה. הוא הושם למטרה באופן מובהק כסמליה של העיר וסמלו של השלטון המקומי.

23. בת"פ (מרכז) 4-02-8718 מדינת ישראל נ' בניין ריכטר (4.2.15), הורשע הנאשם, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות של קשרת קשור לביצוע פשע מתוך מניע געוניות או עוניות כלפי ציבור, הצתה בצוותא, השחתת פני מקרקעין מתוך מניע געוניות או עוניות כלפי ציבור בצוותא והפרת הוראה חוקית. בשעות לילה, בביתו של יהודה לנדברג בחוות גלעד, קשו לנדברג והנאשם קשר לצאת באישון לילה לפעילויות הוצאה והרישה של רכוש השיר לתושבי הכפר הפלסטיני פרעתה הסמור לחווה, וזאת מתוך מניע של געוניות או עוניות כלפי ציבור. טרם יציאתם, החליטו לנדברג והנאשם להציג לאדם נוסף בשם יהודה סביר לחבריהם לפעילויות והוא הסכים לכך. השלשה הוציאו בחומר דליק, גפרורים, כיסוי פנים, כפפות ותריסי צבע, והחליטו כי ירססו סמלי מגן דוד. כשהגיעו לכפר פרעתה חילקו השלשה תפקידיים ביניהם, כך שהנאשם ירסס סמלי מגן דוד, סביר ישפוך חומר דליק על משאית ומכוונית, ולנדדברג יצית את הבוערה באמצעות גפרורים, וכך עשו.

בבית המשפט קבע כי, בנסיבות מעשה העבירה בתיק זה, מתחם העונש ההולם נע בין 25 ל-50 חודשים מאסר בפועל (שהם שנתיים וחודש עד 5 שנים וחודשים). עונשו של הנאשם הועמד על 36 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למטלון. יצוין, כי על לנדברג וסביר נגזרו 30 חודשים מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למטלון; זאת,

במסגרת הסדר טיעון שככל הסכמה לעניין העונש (ת"פ (מרכז) 14-02-8751 מדינת ישראל נ' יהודה לנדרברג (21.12.14).

24. בת"פ (י-מ) 11-04-30716 מדינת ישראל נ' חיליל ומוחמד דאהוק (19.3.12), הנאים הורשו בעבירה של חיטה לפי סעיף 448 סיפא, בעבירה של היזק מייחד בזדון ובעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. הנאים נכנסו שלא כדין מהכפר בית איכסא הסמוך לירושלים לשטח מדינת ישראל, ושם פעמים, בתחילת, לאנדרטה לזכר אסון התאומים הנמצא עמוקה באדמה, שם שפכו חומר שומני על האנדרטה וגרמו לנזקים נוספים, ולאחר מכן הגיעו למקום בניית ישראל הנמצא בסמוך, והוציאו עץ וזוג צמיגים באוזור המירוע הסמוך לגדר באתר. האש כובתה על ידי עובדי האתר. בית המשפט ציין, כי מדובר בנאים אשרשמו נגד עיניהם מטרה אחת: להכנס, שלא כדין, לשטח מדינת ישראל, אך ורק לצורך מסע הרס וshed.

גור הדין ניתן טרם נכנס לתקפו תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט גזר על כל אחד מהנאים עונש של 30 חודשים מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי וקנס.

25. בת"פ 13-02-52691 מדינת ישראל נ' אביתר יוסף (10.11.13), הנאים הודיעו בעבודות כתוב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, והורשו בעבירת החיטה. הנאים החליטו להביע מichten על התנהלות הנהלת מועדון הדרוגל בבית"ר ירושלים וצירוף שחקנים זרים בני הדת המוסלמית לשירות הקבוצה בדרך של חיטה משradi הקבוצה. לשם ביצוע החלטתם, נטו הנאים כפפות ואמצעים לכיסוי פניהם, וכן מילאו בתחנת דלק שני בקבוקים בנפח ליטר וחצי בנזול בנזין. הנאים חתכו את רכבם למרחק מספר דקוטות הליכה משטח המגרש האימוני של הקבוצה והלכו אל המגרש כשברטותם הבקבוקים והמצתים. הנאים נכנסו אל שטח המגרש וקרבו אל משradi הקבוצה הממוקמים בצדו של מגרש האימונים. כל אחד מהנאים נטל אבן וניפץ באמצעותה חלון מחילות המשרדים. כל אחד מהנאים נטל בקבוק דלק שהצטיד בו מראש, שפר את תגולתו דרך החילון אותו ניפץ והצית את המשרדים. כתוצאה מהמעשים התלקחה אש ממשרדים ונגרם להם נזק רב. נזק רב נגרם גם לצוות שהיה במשרדים, שככל נוסף על צוות משradi - גם מזקרים, תעוזות וגביעים בהם זכתה הקבוצה.

בית המשפט העמיד את טווח העונשה הראי לעבירה שבאה הורשו הנאים בנסיבות על מנת שבין 10-30 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט גזר על נאים 1 עונש של 15 חודשים מאסר בפועל, בנוסף להפעלת מאסר על תנאי קודם והטלת מאסר על תנאי עתידי. על נאים 2 נזר עונש של 10 חודשים מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי וחילוץ הרכב ששימש לביצוע העבירה. ציון, כי ערעור המדינה שהוגש על קולת העונש בעניינו של נאים 1 בבית המשפט העליון התקבל, בהסכמה הצדדים, במובן זה שנקבע כי המאסר על תנאי שנגזר על נאים 1 בתיק

קודם יופעל כלו במצטבר לעונש המאסר שנגזר בגין הדין מושא הערעור, בעוד שאר חלקו גזר הדין יעמדו בעינם (ע"פ 8756/13 מדינת ישראל נ' אביתר יוסף (30.6.14)). לפיקר, על אף שעונשו של הנאשם 1 הואך בפועל, מתחם העונשה והעונש שנגזר אושרו.

26. הנה כי כן, מן המקובל לעיל עולה למעשה, כי מדיניות העונשה הנוהגת במקרים דומים נעה בין 10 חודשים ל-6 שנים מאסר בפועל, בנוסף לעונשים נלוויים כגון: מאסר על תנאי, קנס ופיקוח לנפגעי העבירה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

27. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה רשימה של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אותן יש לשקלול ולבחו בעת קביעת מתחם העונש ההולם, לחומרה או ל科尔א. ATIICHIS עתה אך לאלו הרלוונטיות ל מקרה דנא.

28. התכנון שקדם לביצוע העבירה- אירוע הוצאה היה מתוכנן עד לפרטי פרטים: הנאים והאחר ערכו בבית הספר "סיוור מקדים" يوم קודם לביצוע הוצאה; ביום הוצאה, הנאים והאחר יצאו בשני בקבוקים ריקים בנפח של ליטר וחצי ולהלכו לתחנת דלק כדי למלאם בנזול דליק; בהמשך לכך, עטו הנאים והאחר CISIOIM על פניהם, יצאו במצח, מיכל תרסיס צבע שחור, וכן בשקיות ניילון כדי לעטוף את נעליהם כשיגיעו לבית הספר, על מנת להימנע מההשיר טביעות נעליהם במקום; הנאים והאחר סיכמו ביניהם כי שלמה והאחר ישפכו בנזין וידליך את האש ונחמן ירסס את הכתובות; הנאים והאחר חנו את הרכב ברחוב סמוך ונמנעו מהחנונו בחנית בית הספר, על מנת שלא יצולמו על ידי מצלמות האבטחה; לאחר שנמלטו מבית הספר, השילכו הנאים והאחר את מיכל תרסיס הצבע בפח הזבל אשר מחוץ לביתו של האח, שרפו את הבקבוקים ואת השקיות שעטו על רגליים בתוך מנגל בחצר ביתו של האח, וניקו באמצעות מגבונים את סוליות נעליהם שהתכלכו בבוץ; הנאים והאחר נמנעו מלחקת עם את הטלפונים הנידים שברשותם, על מנת להקשות עליהם איתורם על ידי רשות האכיפה. נכון כל אלו נהיר לכל, כי אין מדובר במעשה רגעי אלא באירוע מתוכנן, במהלךו נתקלו הנאים במספר רב של "נקודות עצירה", אך מטעמים השמורים עם בחרו להמשיך בפעילותם הערביינית.

29. חלקו היחס של כל אחד מהנאים בביצוע העבירה- עובדות אירוע הוצאה זהות ביחס לשני הנאים בשני כתבי האישום. בגין העובדות המתוארות לעיל, הורשו שני הנאים בעבירות של הוצאה נכס המשמש את הציבור והשחתת פני מקרקעין. בנוסף, הורשע נחמן גם בעבירת הסטה לאלימות בשל תוכן הכתובות אותן ריסס. יובהר, כי ריסוס הכתובות תוכנן מראש ובוצע בצוותא עם שלמה והאחר, ועל כן מיוחס הוא גם לשלהם. יחד עם זאת, בשל מצב הראיות בתייק, החלטה המאשימה ליחס את תוכנן המסתית של הכתובות לנחמן בלבד.

לא מצאתי מקום להבחן בין הנאים, בין זה שرك שפרק את הדלק ובין זה שرك ריסס את הכתובות, שכן המעשים בוצעו בצוותא לאחר תכנון וחלוקת תפקדים מדויקת.

30. הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה- כפי שציינתי לעיל, לעברת הוצאה קיים פוטנציאלי נזק אינהרנטי, שכן לעולם אין יכול לדעת מლכתחילה מה תכלת האש אשר הוצאה. יחד עם זאת, מצאתי להתחשב לפחות בעובדה כי בית הספר הוצאה בשעת ערב של מוצאי שבת, עת לא היה, ולא היה אמור להיות, אדם בבית הספר. ברור לכל, כי הנאים לא כיוונו את פגיעתם כלפי בני אדם ותוכנונם היה לפגוע במבנה וברכוש בית הספר.

31. הנזק שנגרם בפועל- כפי שצוין בעובדות כתוב האישום בו הודה הנאים, כתוצאה מעשיהם נגרם נזק כבד לבית הספר, בין השאר לשתי כתות, לצידם שבתוון, לחלונות ולמערכות האזעקה וכיובי האש בכל בית הספר. הנזק הפיזי תוקן, רובו ככללו, תוך התגיסות לעניין מצד משרד החינוך, עיריית ירושלים ועמותת יד ביד אשר תומכת בבית הספר.

ואולם, אין מדובר בנזק ממוני בלבד. מר ספורטה, מנהל בית הספר, מסר בעדותו כי שתי הכתובות שהוצאהן הן הכתובות בהן לומדים תלמידי כיתה א':

"זה כתות א'. צריך לזכור שכיתות א' הן הכתובות היכי מקושטות והיכי בויזואליות שלهن יש בהן משה מאד יפה. זאת אומרת כשבאים אנשים וראים אז כתות א' הן המראה היכי גדול... אתה נכנס למקום היכי מוגן לתלמידים שלנו, היכי חמה מהחינתנו והמקום שהוא היכי מצמיח ופתאום אתה רואה את השရיפה ואת הנזק המאוד גדול שהוא שם...".

(עמ' 23 לפרוטוקול הדיון, ש' 13-22).

בין הרכוש שנשרף היו, בין היתר, ספרי לימוד, תיקים, ציורים עצומים ובגדים - רכושם האישי של תלמידי כתות א', אשר נשאר בmgrותיהם בבית הספר. אין ספק, כי ציוד זה הינו בראש ובראשונה בעל חשיבות רבה עבור הילדים, על אף שערכו הכספי אינו רב. כאמור לעיל, תחושת המוגנות והבטיחון של תלמידי בית הספר, ההורים והמורים נפגעה וניזוקה באופן ממשי.

לא זו אף זו, אירוע הוצאה גרם לפגיעה בתחושת הביטחון הכלל ציבורית. מעשיהם של הנאים נעשו בתקופה רגשה ונפיצה, על רקע הפיגועים שאירעו בעיר ירושלים עבר להגשת כתוב האישום, ותוך איום של ממש על ערעור הסדר הציבורי ומרקם היחסים העדין הקיים במחוזותינו.

32. הסיבות שהביאו את הנאים לביצוע העבירות- הנאים הונעו מטעמים אידיאולוגיים ומעשיהם נעשו כחלק מפעולותם נגד התבולות ודוחים בין ערבים ליהודים, כפי שעולה בבירור מהכתובות שרשוסו על קירות בית

הספר. מטרת הנאים היה לבער מעשה שיצור הד תקשורת. מניע מן הסוג האמור מהו שיקול לחומרה בגזרת הדין.

33. בהינתן מגון השיקולים שפורטו לעיל בדבר הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, גם אם הם אינם חיים באופן מוחלט למקרה דנן, ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה - הגיעו לכל מסקנה כי **מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות דין בעניינו של שלמה** (נאשם 1), **נע בין שנת מאסר אחת ל-5 שנים מאסר בפועל**, לצד עונשים נוספים נוספים; ואילו **מתחם העונש ההולם בעניינו של נחמן** (נאשם 2, אשר לו מיוחסת עבירה נוספת של הסתה לאלים), **נע בין 18 חודשים מאסר ל- 5.5 שנים מאסר בפועל**, לצד עונשים נוספים נוספים.

AIROU HESHTA - מתחם העונש ההולם

הערך החברתי המוגן ומידת הפגיעה בו

34. בכלל, לחופש הביתי מעמד-על במדינה. אזרחית מדינה דמוקרטיבית עלינו לגנות את מלא הסובלנות הנדרשת גם כלפי ביתויים שאינם קלים לשמע ולא לאסור כל ביתוי שהדעת אינה נוכה הימנו. ואולם, חופש הביתי אינו יכול להיות היתר לביצוע מעשים אלימים ולטרור. המסייעים לאלים וltror מבקשים לפגוע ולקעקע את סדר המדינה, שלום הציבור והסדר הציבורי - שהינם הערכים המוגנים בסיס עבירת הסתה לאלים (להרחבה בדבר הערכים המוגנים ראו שני פסקין דין עדכניים שניתנו בבית משפט השלום בירושלים: ת"פ (שלום י-ם) 14-12-44918 מדינת ישראל נ' סامي דעת, עמ' 5-6 לגור הדין (19.5.15); ת"פ (שלום י-ם) 14-12-44920 מדינת ישראל נ' אברהם עבדין, סעיף 10 לגור הדין (9.6.15), והאסמכתאות המופיעות בגדרם).

פרסומו של נחמן בדף הפיסבוק, ביניהם צילום בד צהוב שעליו שני סמלי "האגף הקמצז" של תנועת "כך", כפפות, כובע גרב ומוט ברזל; תמונה בה הוא עצמו מצולם על רקע רישום הכתובת "tag machir" על קיר; צילום של ברוך גולדשטיין, עמי פופר ומair כהנא, בלויי שמותיהם ובתוספת הכתוב: "והו עיניך רואות את מורי" ("האמתים"), מדברים הם בעוד עצם, ומבליל צורך להרחיב עתה בעניין האידיאולוגיה בה דגלו אותם אישים, יש באותם פרסומים ממשום פגעה בערכיהם המוגנים שצינו לעיל.

מדיניות הענישה הנהוגת

35. לאחרונה נידונו בבית משפט השלום בירושלים מספר תיקים בהם הורשו נאים בריבוי עבירות של הסתה

לאלימות או לטרור וכן בריבוי עבירות של תמייה בארגון טרוריסטי, זאת בשל פרסומים המסייעים לאלימות וטרור ברשות הפסיכוב על רקע אירועי קיץ 2014 (ראו: שני גזiri הדין המוזכרים בסעיף 28 לעיל; וכן -ת"פ (שלום י-ם) 44790 מדינת ישראל נ' עודי ביום (22.6.15); ת"פ (שלום י-ם) מדינת ישראל נ' נאסר הדמי (1.6.15); ת"פ (שלום י-ם) 44957-12-14 מדינת ישראל נ' עודי סונקרוט (27.5.15); ת"פ (שלום י-ם) 14-12-14 מדינת ישראל נ' עומר שלבי (12.5.15)).

36. בחינת הפסיקה המוזכרת לעיל מעלה, כי רף הענישה נע בין טווח של 5 ל-25 חודשים מאסר בפועל, זאת בהתחשב בכמות הפרסומים ותדירותם; תוכנם; פוטנציאלי התפוצה שלהם; והתקופה בה הם פורסמו.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

37. בהקשר זה, מצאתי להתחשב בעובדה כי נחמן הורשע בעבירה אחת של הסטה לאלימות וזאת בגין שלושה פרסומים אסורים בלבד בדף הפסיכוב המתפרשים על פני תקופה של חודשים (שם השוואה, عبدالדין, המוזכר לעיל, פרטם 40 פרסומים אסורים ביום, המוזכר אף הוא לעיל, פרטם 33 פרסומים אסורים). נוסף על כן, פוטנציאלי התפוצה במקרה דנא היה מוגבל, שכן בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו לנחמן 321 חברים (שם השוואה ביום היו 1,000 חברים ועוקבים ולשלבי המוזכר לעיל היו כ-5,000 חברים וכ-557 עוקבים). תמונה הרקע, פרטיו האישיים ורישמת החברים של נחמן היו פתוחים לציבור הרחב, אך הפרסומים בתחום "העמוד"- הם הפרסומים האסוריים- היו מוגבלים לחברים בלבד. כמו כן, נראה כי בפועל פרסומיו של נחמן לא זכו לתהודה רבה וקיבלו מספר מועט של סימני חיבוב ("לייק"), תגבות ושיתופים (7 סימני חיבוב; 19 סימני חיבוב ותגבות; 6 סימני חיבוב ושיתוף אחד).

38. בהינתן השיקולים השונים, כאמור לעיל, הגעתו לכל מסקנה כי **מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה דן נع בין 4 חודשים מאסר לבין שנת מאסר אחת.**

קביעת העונש המתאים בתחום המתחם

39. משקבعتי את מתחמי העונש ההולם לעיל, אפנה עתה לבחון מהו העונש המתאים לכל אחד מן הנאים בגבולות המתחמים שנקבעו, בהתחשב בנסיבות שאין קשרו למבצע העבירה המופיעות בסעיף 40א לחוק העונשין, והRELONCIOT למועד דנא, שכן הענישה היא לעולם אינדיבידואלית. כמו לעיל, על אף שבענינו של נחמן קיימים שני אירועים נפרדים, אגזר עונש אחד לשני האירועים גם יחד. להלן הנימוק לכך.

לנגד עיני עמדה השאלה אם לקבל את עמדת ב"כ המأشימה ולגור על נחמן עונש נפרד ומצביע בגין האירוע

השני, או שמא נكون ייה בנסיבות העניין להשית עליו עונש כולל בגין שני האירועים גם יחד. לבסוף, הגעתו לכל מסקנה כי למרות שני האירועים הם נפרדים ובוצעו במועדים שונים, הרוח הספציפית והקונקרטית המנושבת מעלייהם היא אותה הרוח - העבירות בוצעו מטעמים אידיאולוגיים, על רקע התקופה הרגישה בעיר ירושלים ומtower רצון לייצר הד אשר יגיע לדיון הציבור הרחב. לא זו אף זו, אירוע ההצתמה הינו לב-לבו של כתב האישום. על כן, החלטתי לגזר על נחמן עונש כולל אחד בגין שני האירועים.

40. בנסיבות העניין, לא מצאתי מקום לחזור ממתחם העונש ההולם; לא לקולה, בשל שיקולי שיקום, ולא לחומרה, בשל שיקולי ההגנה על שלום הציבור (סעיפים 40 ו-40ה לחוק).

41. הפגעה של העונש בנאים, לרבות בשל גילם, ובנסיבות והנזקים שנגרמו לנאים מביצוע העבירה והרשעתם- להליך הפלילי ולענישה הפלילית מתלווה פגעה טبيعית, זאת במיוחד נוכח העובדה כי הנאים מצויים ברגע עד תום ההליכים ונשללה מהם חירותם. ואולם, אין בפגיעה זו כדי להוות שיקול מיוחד לקולה. יחד עם זאת, מצאתי להתחשב בגילם הצעיר של הנאים (19 ו-21), הנמנים על קבוצת "הבוגרים הצעירים" (להרבה בסוגיית "הבוגרים הצעירים" ראו: ע"פ 12/777 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13)).

הבאתי בכלל שיקולי לקולה גם את העובדה שהנאים הם אחים, בניים לאותה משפחה, ויש בכך כדי להגביר את הפגעה במשפחותם. אזכיר, כי אחות הנאים סיפרה בעדותה כי הבשורה על מעורבותם של אחיה באירוע דנא "פירקה למגורי את המשפחה" ופגעה במיוחד באחים הצעירים יותר שלא הבינו لأن געלו שני הנאים (עמ' 46 פרוטוקול הדיון, ש' 1-10). עוד צינה האחות בעדותה, כי בשל המרחק הרב ועלותן הכלכלית המצתברת של הנסיעות כלל, פחתה עד מאוד תדירות ביקורי המשפחה את הנאים במקום מעצרם (עמ' 45 פרוטוקול הדיון, ש' 7-16).

42. נתילת האחריות של הנאים על מעשיהם ומאזיכיהם לחזור לмотב- מتسקורי שירות המבחן עולה, כי הנאים הבינו צער וחרטה על מעשיהם. ואולם, בתסקורי של נחמן צוין כי הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיהם; לדבריו, הוא "נגיר" אחרי שלמה והאחר ותפקידו התמצאה בריסוס הכתובות על הקיר ולא מעבר לכך. עוד נכתב בתסקורי שירות המבחן, כזכור לעיל, כי למרות הצהרותם של הנאים, לפחות הם מעוניינים להשתלב בטיפול ולעורר שינוי בחייהם, טרם נערךomi למי מהם בדיקה פנימית משמעותית ו עמוקה באשר לחילקי אישיותם המכשילים. במסגרת דברם האחרון של הנאים, מסר נחמן (שלמה, כאמור, החריש) לבית המשפט כי הוא מבקש לשקם את חייו. לדבריו, בתקופה בה ביצע את העבירות לא הייתה משמעות בחייו והוא נגרר אחרי דעות קיצונית והשפעות שליליות של הסביבה. לבסוף ציין, כי הוא מעוניין הגיעו אפילו לבית הספר ולבקש את סליחת המורים, ההורים והתלמידים (עמ' 82-83 פרוטוקול הדיון). מצב הדברים מלמד כי

הנאים מודים במעשיהם ומצטערים עליהם, אך מתוקים לקבל עליהם אחריות מלאה על מעשיהם. ניכר גם כי נחמן מנסה לצמצם ולמזער את חלקו במעשים. עוד אצין, כי בשל הגדרתם של הנאים עצרים ביחסוניהם, טרם נבנתה עבורה תכנית טיפולית ברורה ומתאימה בין כותלי הכלא.

וודגש - לדידי, ראוי יהיה כי גורמי השב"ס ישכלו לשלב את הנאים במסגרת טיפולות מתאימות, הנדרשות ללא ספק, מוקדם ככל הניתן, ואין להעלות על הדעת כי ההגדירה דלעיל היא שתמנע זאת מהם.

43. שיתוף הפעולה של הנאים עם רשות אכיפת החוק- הנאים הודיעו בעובדות כתוב אישום מתקון, במסגרת הסדר טיעון וחסכו זמן שיפוטי רב. יש להתחשב בכך כנסיבת לקולא.

44. נסיבות חיים של הנאים- כפי שעולה ממסקורי השירות המבחן, הנאים גדלו במשפחה מרובת ילדים המונה 13 אחים. המשפחה מוכרת לשכת הרוחה ונמצאת בטיפולה החל משנת 1996, על רקע קשיים סוציא-אקונומיים, קשיים בתפקיד ההורי וקשיים בתפקיד הילדים. מערכת היחסים של הנאים עם הוריהם מורכבת וניכר כי חסירה בחיהם דמות מחנכת ומדריכה. אחות הנאים העידה בכאב רב ואmittiy על מציאות החיים הקשה בה גדלו הנאים: מצבה הכלכלי של המשפחה וכי רע; ההורים אינם מתפקדים וסובלים מבעיות בריאותיות; אחד סובל מشيخوخ מוחין ואפילפסיה, ואחר ממליחת מעיים (עמ' 42 לפרוטוקול הדיון, ש' 7-13). עוד ספירה האחות בעדותה, כי להוריה לא היה זמן להשקיע, לטפל ולהנגן בכל אחד מהילדים, וכן פנו הנאים לחפש את האהבה והאהדה לה היו זוקקים במסגרת קיצוניות (עמ' 43 לפרוטוקול הדיון, ש' 10-17). סבורני, כי אין לראות בנסיבות המתוארות לעיל מקור להפחחת אחריותם של הנאים ולהטלת העונש המתאים.

45. עברם הפלילי של הנאים- על אף גלום הצער של הנאים אין זו היתקלותם הראשונה עם רשות אכיפת החוק.

בעברו של נחמן, ביצוע עבירה של החזקת סכין או אגרוף למטרה לא כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. בית המשפט לנור נמנע מהרשעתו והורה על צו דרכי טיפול, כך שהוטל עליו קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

בעברו של שלמה, ביצוע שתי עבירות אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין וUBEIRA אחת של חזק לרכוש בזידן לפי סעיף 452 לחוק העונשין. בית המשפט לנור נמנע מהרשעתו והורה על צו דרכי טיפול, כך שהוטל עליו קנס, פיצוי לנפגע העבירה והתחייבות להימנע מביצוע כל עבירה מסווג אלימות שהוא בגדר עונ או פשע. ההתחייבות נחתמה

על ידי שלמה ביום 4.3.13 ותוקפה למשך 24 חודשים. המדינה ביקשה להפעיל התחייבות זו במסגרת גזר הדין דנא.

46. בהתחשב בכלל הנسبות שפורטו לעיל, לחומרה ולקולה, ולאחר התחבותות לא קלה, באתי לכל מסקנה כי יש לקבוע את עונשם של הנאים בשלוש התחנות של מתחתם הענישה ההולמת.

התוצאה

47. בהבאי בחשבו שיקולי לעונש את כלל הנسبות הרלוונטיות, לקולא ולהומרה, ותוך איזון בין האינטרסים המנוגדים, מזה ומזה, באתי לכל מסקנה כי יש למחר את עונשם של הנאים כלהלן:

הנאשם 1- שלמה:

- א. 24 חודשים מאסר בפועל, בגיןimi מי מעצרו החל מיום 7.12.14.
- ב. הפעלת ההתחייבות עליה חתום הנאים במסגרת ת"פ 9513-08-12 בבית המשפט לנער בירושלים, כך שעליו לשלם לאוצר המדינה סך של 1,500 ₪.
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, מיום שחרורו, כשהתנאי הוא שלא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירה אלימה מסווג עוון או פשע.
- ד. פיצוי כספי לבית הספר שניזוק בסך 10,000 ₪, שישולם ב-10 תשלום חודשיים שווים ורכופים החל מיום 1.8.15.

הנאשם 2- נחמן:

- א. 30 חודשים מאסר בפועל, בגיןimi מי מעצרו החל מיום 7.12.14.
- ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, מיום שחרורו, כשהתנאי הוא שלא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירה אלימה מסווג עוון או פשע.
- ג. פיצוי כספי בסך 15,000 ₪ לבית הספר שניזוק, שישולם ב-15 תשלום חודשיים שווים ורכופים החל מיום 1.8.15.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום, ו' אב תשע"ה, 22 יולי 2015, במעמד הצדדים.

צבי סגל, שופט בכיר